

РЕШЕНИЕ

№ 1849

гр. София, 22.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 22.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **11616** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по изпратени по подсъдност материали по адм. дело № 336/ 2020 г. по описа на Административен съд - [населено място] във връзка с жалба от К. И. М., депозирана чрез неговия процесуален представител, срещу мълчалив отказ на кмета на [община] да се произнесе по искане за предоставяне на достъп до обществена информация, с рег. № 1582283966637 от 21. 02. 2020 г., подадено чрез онлайн платформата за достъп до обществена информация на Министерския съвет.

В жалбата се излагат подробни съображения за незаконосъобразност на мълчаливия отказ, като се иска неговата отмяна.

Ответникът – кметът на [община], чрез своя процесуален представител оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

Административен съд – София град, след като се запозна с доказателства по делото и становищата на страните, прие за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е подал заявление за предоставяне на достъп до обществена информация, с рег. № 1582283966637 от 21. 02. 2020 г., подадено чрез онлайн платформата за достъп до обществена информация на Министерския съвет. В него е

поискал да му се предостави информация, свързана с глобите за неправилно паркиране, наложени за периода 2015 г. – 2019 г. вкл., информация относно съставяне на АУАН по Закона за управление на отпадъците, информация, свързана с процесуалното представителство на [община], като са формулирани общо 18 въпроса.

От събраните по делото доказателства се установява, че посоченото заявление е постъпило в деловодната система на [община] на 21. 02. 2020 г., което обстоятелство е отразено в писмо от Администрацията на Министерския съвет, вх. на АССГ № 5163/ 15. 02. 2021 г. и приложените към него доказателства /л. 17 – л. 23 по делото/.

По така подаденото заявление липсва отговор от кмета на [община].

Предвид установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена от лице с правен интерес в срока по чл. 149, ал. 2 от АПК – заявлението за предоставяне на достъп до обществена информация е подадено на 21. 02. 2020 г. чрез онлайн платформата за достъп до обществена информация на Министерски съвет, като е получено на същата дата. По така депозираното заявление липсва произнасяне в срока по чл. 28, ал.1 от ЗДОИ, изтекъл на 6. 03. 2020 г.

Жалбата срещу мълчаливия отказ на кмета на [община] е депозирана на 5. 06. 2020 г., като е съобразена разпоредбата на § 13 от ПЗР на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците /обн. ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14. 05. 2020 г./, съгласно която сроковете, спрели да текат по време на извънредното положение по посочения закон, продължават да текат след изтичането на 7 дни от обнародването на този закон в "Държавен вестник".

Ето защо съдът намира, че същата е подадена в законоустановения срок от лице с правен интерес и срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл. 40, ал. 1 от ЗДОИ.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, поради следните съображения:

На първо място, ответникът е задължен субект по ЗДОИ като орган на местното самоуправление в Република България съгласно чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ.

Съгласно Решение № 7 от 4 април 1996 г. по к.д. № 1 от 1996 г. на КС на РБ: „правото да се търси, получава и разпространява информация по чл. 41, ал. 1 от Конституцията принадлежи на всеки - физически и юридически лица, и защитава както интереса на личността, така и интереса на обществото да бъдат информирани. От друга страна, чл. 41, ал. 2 от Конституцията гарантира на гражданите достъп до информация от държавен орган или учреждение по въпроси, които представляват за тях законен интерес. Правото да се търси и получава информация по чл. 41, ал. 1 от Конституцията обхваща задължението на държавните органи да осигуряват достъп до общественозначима информация. Съдържанието на това задължение подлежи на определяне по законодателен път. То включва задължение на държавните органи да публикуват официална информация, както и задължение да се осигурява достъп до източници на информация. Неговото ограничаване на основанията, посочени в изр. 2, изисква установяване по законодателен път на обстоятелствата, които се отнасят до съображения за национална сигурност или защита на обществения ред. Това се отнася и до основанията, на които може да бъде отказвана информация на гражданите от

страна на държавни органи или учреждения съгласно чл. 41, ал. 2 от Конституцията. Правото, установено в тази разпоредба, е лично. То се свързва с обоснован законен интерес на гражданите, а ограничаването му - със създаването на законова регламентация на хипотезите, в които информацията съставлява държавна тайна или друга тайна, за която съществуват предвидени от закона основания за опазването ѝ“.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България, която дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Достъпът до служебна обществена информация е свободен и може да бъде ограничен в изрично изброените в чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ хипотези.

Според правилото на чл. 38 от ЗДОИ задълженият субект е длъжен изрично да се произнесе в законоустановения срок по подаденото пред него заявление за достъп до обществена информация, с акт в който, при хипотезата на отказ, мотивирано да посочи кои са фактическите и правни основания, поради които не е възможно предоставяне на достъп до търсената информация.

При направено искане за достъп до информация задълженият субект е длъжен да разгледа подаденото заявление, извършвайки поредица от действия, регламентирани в разпоредбите на чл. 28 – чл. 33 вкл. от ЗДОИ, вследствие на които да прецени исканата информация дали е такава по определението на закона или не, налице ли са законови ограничения за достъп до исканата информация и в зависимост от това да уважи искането в пълен или ограничен обем, или да постанови мотивиран отказ. Това правило е приложимо и в случаите, когато задълженият субект прецени, че търсената информация не може да бъде получена на основание ЗДОИ. Единствената призната от специалния закон възможност за процедиране е да се постанови решение за предоставяне или за отказ за предоставяне на достъп до поисканата информация, за което да бъде уведомен заявителят. След като специалният закон /ЗДОИ/ изисква изрично произнасяне на задължения субект, то неговото мълчание винаги се явява незаконосъобразен отказ в хипотезата на чл. 58, ал. 1 от АПК.

Предвид това, съдът намира подадената жалба за основателна, поради което мълчаливият отказ следва да бъде отменен като незаконосъобразен. На основание чл. 41, ал. 1 от ЗДОИ административният орган дължи произнасяне по заявлението на К. М. в 14-дневен срок от влизане в сила на съдебното решение.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК следва да се възстановят направените по делото разноски в размер на 500 /петстотин/ лева за осъществено процесуално представителство от адв. Б., за което е приложен договор за правна защита и съдействие /л. 8 от адм. дело № 3336/ 2020 г. по описа на Административен съд – [населено място]/, в което е уговорено и изплатено адвокатското възнаграждение, както и сумата от 10 /десет/ лева за държавна такса.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, Второ отделение, 29-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на кмета на [община] да се произнесе по искане за предоставяне на достъп до обществена информация, с рег. № 1582283966637 от 21. 02. 2020 г., подадено от К. И. М. чрез онлайн платформата за достъп до обществена информация на Министерския съвет.

ИЗПРАЩА делото като административна преписка на кмета на [община] за ново произнасяне по подаденото заявление, съобразно указанията, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОПРЕДЕЛЯ 14 /четиринадесет/ дневен срок за произнасяне, който започва да тече от момента на влизане на съдебното решение в сила.

ОСЪЖДА [община] да заплати на К. И. М. сумата от 510 /петстотин и десет/ лева, представляваща направените по делото разноски.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: